

Сяду на вікно і подивлюся вниз
Покличу своїх голубів і так як колись
Напишу і відправлю з ними довгого листа
До всіх і до нікого і розкажу в ньому вам

Намалюю на папері дракончиків злих
І буду з ними битися один на один
І замок побудую собі з мокрого піска
І тільки той не зрозуміє, хто давно вже так не вміє бо

Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
То ніби близько, але так далеко

Над нами як не дивно небо тільки одне
Один раз всього жити, хтось придумав дурне
Білет в один кінець нам заготований всім
А було б дуже круто взяти і назад рванути, хоч то

Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
То ніби близько але так далеко

То ніби близько, але так далеко
То ніби близько, але так далеко
Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
Я дуже хотів би знову бути маленьким
Ніби близько, але так далеко
То ніби близько але так далеко
То ніби близько, але так далеко